

ದೇವರ ಸರ್ವಾರ್ಥಕತ್ವ,

ಸರ್ವಜ್ಞನ ಹಾಗೂ ಸರ್ವಶಕ್ತಿ

ರಮೋಂಡ್ ಸಿ. ಕೆಪ್ಪ

“ದೇವರ ಅಗಾಧಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳ ಬಳ್ಳಯೋ? ನವಾಶಕ್ತನನ್ನು ನಂಭೂಟಾಣ ವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಬಹುದೋ? ಆಹಾ, (ಅತನ ಜ್ಞಾನವು) ಆಕಾಶದ ಹಾಗೆ ಲುಷ್ಣತೆ ವಾಗಿದೆಂಿ ನೀನು ಮಾಡುವುದೇನು? ಹಾತಾಳಕ್ಷಿಂತ ಆಳವಾಗಿದೆಂಿ ನೀನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳ ವುದೇನು? ಅದರ ಅಳತೆಯು ಭೂಬಿಗಿಂತಲೂ ಉದ್ದಾಹಿದೆ, ನಮುದ್ರಕ್ಷಿಂತಲೂ ಅಗಲವಾಗಿದೆ” (ಯೋಹ 11:7-9).

ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಹಲಿಚಿತರಾಗುವುದು ಸಿತ್ಯತ್ವದಲ್ಲಿಲ್ಲ ನಮ್ಮೆ ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನು ತುಂಜಕೊಳ್ಳತ್ತದೆ. ಸಿಜ್ಜಯವಾಗಿಯಾ ವಿಷಯವನ್ನು ಪೂಣಣವಾಗಿ ತೆಲನಾಕ್ಕೆ ನಾವು ನಿಲಳ್ಳಿಸಲಾರೆವು. ದೇವರು ಖಿತಿಯಳ್ಳ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅರ್ಗಾಹ್ಯನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅತನು ತನ್ನನ್ನು ಮಾನವಸಿಂದ ದೂರವಿಟ್ಟ ಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯೋಜಿನಿಸಿದೆಂದು ಅರ್ಥವಾಗುವದಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ ವೃತ್ತಿಲಕ್ತವಾಗಿ, ಅತನು ತಿಳಿಯಲ್ಲಿಡಲು ಮತ್ತು ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರತಿಂಬಿನಲು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ದೇವರನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳವಲ್ಲ ನೋಡು ಹೊಗುವುದು ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರತಿಂಬಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಅತನ ಹರವಾಗಿ ಮನಸೀಲ್ಲದೇ ಇರುವಂಥದ್ವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ, ಅದರೆ ನಮ್ಮೆ ಖಿತಿಗಳ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ದೇವರು ಮನಃಷಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರತಿಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ತನ್ನನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡದ್ದಲಿಂದ, ಕೆಲವೊಂದು ಅಳತೆಗಳಲ್ಲ ಅತನನ್ನು ತಿಳಿಯ ಬಹುದಾಗಿದೆ. ದೇವರನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದು ಸಿತ್ಯ ಜಿಎಪ್ಸ್‌ನ್ನು ಹೊಂದುವದಾಗಿದೆ (ಯೋಹಾನ 17:3). ದೇವರ ಹಲಭೂಣತೆಯನ್ನು ನಂಭೂಟಾಣವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಅನಾಧ್ಯವಾದದ್ವಾಗಿದ್ದರೂ ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಜೆನ್ನಾಗಿ ಹಲಿಜಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನಮ್ಮೆ ಸತತವಾದ ಗುಲಿಯಾಗಿರಬೇಕು.

ರೋಲಂಡ್ ಹಿಲ್ ಎಂಬ ತನಂಗಿಯ ತನ್ನ ಕೇಳಣಲಿಗೆ ದೇವರ ಪ್ರೀತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವೊಂದನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಪ್ರಯೋಜಿನಿಸ್ತಿದ್ದನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಫರ್ನೆಲ್ ಅವನು ತನಂಗವನ್ನು ನಿಳಿಸಿ, ತನ್ನ ಕಣ್ಣಗಳನ್ನು ಆಕಾಶದ ಕಡೆಗೆ ಎತ್ತಿ, “ಕೇ ಉನ್ನತವಾದ ಮುಖ್ಯತ್ವಾತ್ಮವನ್ನು ಬಿವಿನಲನಲು ನಾನು ಅಶಕ್ತನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಆದಾಗ್ಯ ಮಹಾನಾಗರದಲ್ಲಿಯ ಅತ್ಯೇ ಜಿಕ್ಕಿ ಖಿಳಿ ಎಂದಾದರೂ ನಾಗರದ ಬಿಂಬಿತಯ ಬಗ್ಗೆ ದೂರಿಯುವದನ್ನು ನಾನು ಯೋಜಿಸುವದಿಲ್ಲ, ನಿನ್ನೊಂದಿಗೂ ಇದು ಹಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ಅಲ್ಪ ಬಿಲಗಳೊಂದಿಗೆ ಅನಂದದಿಂದ ಎಂದೂ ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಶಕ್ತನಾಗಿದ ವಿಷಯದ ಅಪಲಿಮಿತವಾದದ್ದರಿ ಒಳಗೆ ಧುಮುಕ ಬಹುದು” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಇಂಥಿಂದೆ ಭಾವನೆಯು ಹೌಲನು ತನ್ನ ಅಧ್ಯಾತ್ಮರವಾದ ಸ್ತೋತ್ರಗಿಂತಗಳಲ್ಲ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಹಿಂಗೆ ಹೇಳಿವಧನಾದನು: “ಆಹಾ, ದೇವರ ಬಿಂಭಾಯ್ ವೂರ ಜ್ಞಾನವೂರ ವಿವೇಕವೂರ ಎಷ್ಟೋ ಅಗಾಧ! ಅತನ ತೀವ್ರಾನಗಳು ಹಲಿಂಧನಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಅಗಮ್ಯ! ಅತನ ಮಾರ್ಗಗಳ ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ಅನಾಧ್ಯ!” (ರೋಮಾಪ್ರ 11:33).

ದೇವರ ಅನಂತ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನಾಪು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವಾಗ ಇದು ನಮ್ಮೆ ಮನಸ್ಸಿನ

ಭಾಗವಾಗಿರ ಬೇಕು. “ನಮ್ಮ ಕರ್ತನು ದೊಡ್ಡಪೂರ್ವ ಪರಾಕ್ರಮಿಯಾ ಆಗಿದ್ದಾನೆಂಬೆ ಆತನ ಜ್ಞಾನಪು ಅಪರಿಬಿಡವಾಗಿದೆ” (ಕೀರತನೆ 147:5). “ಅನಂತ ಶತ್ರು” ಎಂಬ ಮಾತ್ರ ಎಲ್ಲಾ ಖಿತಗಳ ಇಲ್ಲಿರಿದವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. ದೇವರ ವಿಸ್ತೀರ್ಣತೆಯನ್ನು ದಾಣ ಯಾವುದೂ ಇರುವದಿಲ್ಲ ಆತನನ್ನು ಅಳತೆ-ಮಾಡಲಾಗದಂತೆ ಆತನ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಆತನ ಘನತೆಗೆ ಖಿತಗಳನ್ನು ಕಷ್ಟನಾಗುವದಿಲ್ಲ.

ತೀತಿ, ದಯಿ ಮತ್ತು ನಾಯಿದಂಥ ದೇವರ ಕೆಲವು ಗುಣಧರ್ಮಗಳ ಮಾನವ ಜೀವಿಗಳಲ್ಲ ನಬಿಯದ ನಾಡ್ಯಶ್ರುತಿಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಇತರವುಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸಲಾಗುತ್ತೇ ಅಗ್ನವದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕೆಲವ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳಿಗೆ ಮಾನವ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ನಾಡ್ಯಶ್ರುತಿ ಇರುವದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ವಿವರಣಾತ್ಮಕ ಮಾತುಗಳ ಅವುಗಳನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಣೆ ಸಾಕಷಿಯಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ನಮಿಗಿರಿದವಂಥ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಹಾಗೂ ನಾವು ಕಂಡು ಕೊಳ್ಳುವ ದೃಷ್ಟಿಯಂತಹಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವದನ್ನು ಅದೇ ನಮಯದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ನಾಕಾಗಿದಿಯಿಬಿಕೆಯನ್ನು ಜ್ಞಾಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ನವರಾತ್ರಿತತ್ವ

“ನವರಾತ್ರಿತತ್ವ” ಎಂಬ ಅಂತಿಕ ನಾಮದ ಹೊದಲನೆಯ ಗುಣಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಗಮನಿಸಿಲ್ಲಾಂ. ಈ ಹದ ಗಲಿಂದ ಬರಹಗಳಲ್ಲ ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಜ್ಯೋತಿಂಧನೆಯಲ್ಲಿ ದೇವರು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯಾ ಇರುವನು ಎಂಬ ಸಂಗತಿಯು ಜೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಹಾಗೂ ಮುಂದಾಗಿ ತಿಳಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಗ್ರಹಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಪ್ರಕಟನೆಯ ಯಾವುದೇ ಭಾವನೆಯ ಹೆಚ್ಚು ಕಲಿಣಿಂದಿರುವದಿಲ್ಲ; ದೇವರ ನವರ ರಾತ್ರಿತತ್ವ ಆತನು ನಮಯ ಇಲ್ಲವೇ ಸ್ಥಳಗಳಿಂದ ಖಿತಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವದಿಲ್ಲ.

ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಏರಡು ಅಂಶಗಳನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿದಿರುತ್ತೇವೆ: ದೇವರು ಮತ್ತು ಬಿಶ್ವ. ಅದು ದೇವರನ್ನು ಮತ್ತು ದೇವರಲ್ಲದ ವಾಲ್ಯವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ನವರಾತ್ರಿತತ್ವವು - ದೇವರೆಂಬ ಒಬ್ಬತನು, ಇನ್ನೊಂದು ಘಟಕದಲ್ಲ ಹೊಗಿ ಅದನ್ನು ಬಿಶ್ವವನ್ನು ಅದರ ಎಲ್ಲ ಭಾಗವನ್ನು ತಂಜಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೂಡಿಸುತ್ತದೆ. ದೇವರು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳ ಲ್ಲಿಯೂ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಆತನ ಭಾಗವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿರುವುದು ಎಂದರ್ಥವಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆತನ ನಂತರಣತೆಯು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿರುವುದು. ಅಧೀಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲ ಅಲಿಯೋಜಾಗದಲ್ಲಿಯ ತನ್ನ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಹೊಲನು, ದೇವರು “ನಮ್ಮಿಲ್ಲ ಪ್ರತಿಯೊಳಿಲಿಂದ ದೂರವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ” (ಅರ್ಥೋನ್ತಲರ ಕೃತ್ಯ 17:27) ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಭೂಲೋಕದ ಇನ್ನೊಂದು ಹಕ್ಕುದಲ್ಲ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ನಂಬಿಂಬಹದಲ್ಲ ಹೇಗೆ ಇರುವನೋ ಹಾಗೆಯೇ ಭಾಬಿಯ ಇನ್ನೊಂದು ಹಕ್ಕುದಲ್ಲ ನಂಬಿಂಬಹಿಗೂ ಇರುವನು. ಆತನು ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಲು ಬಯಸುವ ಇಲ್ಲವೇ ಹೂಢಿನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವ ಯಾವುದೇ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ದೇವರು ಹೊಗುವುದು ಎಂದೂ ಅವಶ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆತನು ತನ್ನ ಸ್ವಾಷ್ಟಿಯಲ್ಲ ನಂತರಣವಾಗಿ ತಂಜಿಯಾನು. ಈ ನಮಯದಲ್ಲ ನಿಂತು ದೇವರೆಂಬಿಗೆ ನಂಬಿಂಬಹದಲ್ಲಿರುವವನ್ನು ಬಿಶ್ವದಲ್ಲ ಯಾವುದೇ ಭಾಗದಲ್ಲ ನಿಂತು ಆತನಿಗೆ ಇಷ್ಟ ಸಂಬಿಳಿತದಲ್ಲಿರುವದಿಲ್ಲ. ದೇವರ ನಂಬಿಂಬಹಿ ಬರುವದಕ್ಕೆ ತೀರ್ಥ ಯಾತ್ರೆಯ ಅಗ್ರಹಿತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹಜಾರುಪ, ದೀನತೆ ಹಾಗೂ ವಿಧೇಯತೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ. ಆತನ ಬಳಗೆ ಬರುವುದು ಅಂದರೆ ಆತನಂತೆ ಆಗುವುದು ಆಗಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಆತನಿಂದ ದೂರ ಹೊಗುವುದು ಅಂದರೆ ಆತನಿಂತ ಕಡೆಮೆಯಾಗುವುದು ಎಂದರ್ಥ.

“ದೇವರು ಹರಿಯೋಕೆದಲ್ಲ ಇರುವನು ಎಂಬುದು ನತ್ಯಾಗಿರುವದಿಲ್ಲಪೋ?” ಎಂದು ನಿಷ್ಪತ್ತಿ ಕೇಳಬಹುದು. ಹೌದು, ಅದರೆ ಅಲ್ಲ ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ, “‘ನನ್ನ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಜೀಜಿದಂತೆ ಯಾವನಾದರೂ ಗುಣಭ್ರಂಷಿಗಳಲ್ಲ ತನ್ನನ್ನು ಮರೊಮಾಡಿಕೊಂಡಾನೇ? ಎಂದು ಕರ್ತನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.’ ನಾನು ಭೂಮ್ಯಾಕಾಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಹಿಸಿರುವವನಲ್ಲವೇ?” ಎಂದು ಕರ್ತನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ (ಯೇಖಾಯ 23:24). “ದೇವರು ನಿಜವಾಗಿ ಭೂಲೋಕ ದಲ್ಲ ವಾಸಿಸುವನೇನೇ? ಆಕಾಶಪೂರು ಉನ್ನತೀನ್ನುತ್ಪಾದ ಆಕಾಶಪೂರು ಸಿನ್ನ ವಾಸಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕಾರ್ಪಿಕೀಗಿರುವಲ್ಲ ನಾನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಈ ಮಂದಿರವು ಹೇಗೆ ನಾಕಾದಿಲ್ತು!” (ಇರನು 8:27) ಎಂದು ನೋಲೋವೇನನು ಹೇಳಿದನು. ದೇವರು ಆತ್ಮಸ್ವರೂಪನು ಆದುದಲಿಂದ ಅತನು ಯಾವುದೇ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂಧಿಸಲಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಎಂದು ಯೀಣು ನಹ ಬೋಧಿಸಿದನು (ಯೋಹಾನ 4:24). ದೇವರು ಜಿಬಿಯಂತೆ ಭೂಲೋಕದಿಂದ ಬಹಳ ದೂರದಲ್ಲದ್ದಾನೆ, ಅತನು ನಿವಾಸವು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಅನೇಕರು ದೇವರ ಬಗ್ಗೆ ಬೋಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರೆ ದೇವರು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲದ್ದಾನೆ ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲ ನಾವು ಅತನನ್ನು ನಂಧಿಸಬಹುದು. ದೇವರು ಒಂದು ಪೃತ್ಯದಂತೆ ಇದ್ದು ಅತನ ಕೇಂದ್ರವು ಎಲ್ಲಿಲ್ಲಯೂ ಇರುವುದು ಮತ್ತು ಅತನ ನುತ್ತಿತ್ಯಾಯ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಲಿಪ್ಪಣಿಯೆ.

ದೇವರಿಗೂ ಬಿಶ್ವಕ್ಕೂ ಮಧ್ಯದಲ್ಲ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ನ್ಯಾಹಿಸಲು ಏರಡು ಹಡಗಳು ಉಬಯೋಗಿಸಿದಲ್ಲ ಬಂದಿದೆ: ಬಿಶ್ವಾಂತಕರ್ಪ್ರ (“immanence”) ಹಾಗೂ ಸರ್ವಬಿಂಬಾಲಕ್ಷ್ಯ (“transcendence”). ದೇವರು ಹಾಗೂ ಬಿಶ್ವ (ದೇವರು ಮತ್ತು ದೇವರಲ್ಲದ ಎಲ್ಲಪೂರ್ವ) ಎಂಬ ಎರಡೂ ಅತ್ಯಿತ್ಯಾದಲ್ಲ ಇವೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಪ್ಪಕೊಂಡು, “ಸರ್ವಬಿಂಬಾಲಕ್ಷ್ಯ” ಅಂದರೆ ದೇವರು ಇನ್ವೈಂಡು ಘಟಕವನ್ನು ದಾಣ ಹೊಗೆನುವದಲಿಂದ ಅತನು ಜಗತ್ತಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನವನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಅತನು ಅದರ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಅತನು ಜಗತ್ತಿಗಿಂತ ಬಿಗಿಲಾದವನಾಗಿದ್ದರೂ ಅತನು ಇನ್ನೂ ಅದರಲ್ಲ ವಾಸಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ವ್ಯಾಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಶ್ರೀತಿಯಲ್ಲ ಅದರ ಸಖಿತಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಅದರಿಂದ ಕಾಯುನಾಥಿನುವದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇದು “ಬಿಶ್ವಾಂತಿ” ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ದೇವರು ತನ್ನ ಬಿಶ್ವದ ಮೇಲೆ ದೂರದಿಂದ ಕಾಯ್ದ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ.

ಬಿಶ್ವಾಂತಕರ್ಪ್ರವು ದೇವರು ವಾಸಿಸುವ ಸಮಯವನ್ನು ಸ್ಥಳವನ್ನು ಕುಲಿತ ಭಾವವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. “ನದಾಕಾಲ ಜೀವಿಸುವ ಉನ್ನತನು, ಮಹೋನ್ನತನು” ಎಂದು ಯೀಶಾಯಿನು ದೇವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ (ಯೋಹಾಯ 57:15). ಕೀರ್ತನೆಗಾರನು, “ಬೆಣ್ಣಗಳು ಉಂಟಾಗುವದಕ್ಕಿಂತ” ಹೊದಾಸಿನಿಂದಲೂ, ಭೂಬಿಯೂ ಅದರ ದೇಶಗಳೂ ಉಂಟಾಗುವದಕ್ಕಿಂತ ಹೊದಲು ಅತ್ಯಿತ್ಯಾದಲ್ಲವನು ಎಂದು ಅತನ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಪಿಡ್ಡಾನೆ. “ಯಂಗಯಿಗಾಂತರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಿಳನೇ ದೇವರು” (ಕೀರ್ತನೆ 90:2) ಎಂದು ಕೂಡಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇದು ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿ ದೇವರ ಸಿತ್ಯಪ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅತನು ನಿತ್ಯಪೂರು ವಾಸಿಸುತ್ತಾನೆ. ಭೂತಕಾಲ, ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲ ಮತ್ತು ಭಿಂತತ್ವಾಲ ಎಂದು ನಾವು ತಿಳಿದಿರುವದರಲ್ಲಿಯೂ ಅತನು ವಾಸಿಸುತ್ತಾನೆ.

ನವಾಂಗಿನ

ಸರ್ವಾಂತಕರ್ಪ್ರಕ್ಕೆ ನಂಗಾತಿಯಾಗುವ ಸಂಗತಿ ಸರ್ವಜ್ಞಾನವಾಗಿದೆ, ದೇವರ

ಹಲತ್ತಾಣ ಜ್ಞಾನ. ನರವೆ ವ್ಯಾಪಕತ್ವದ್ವಾರಾ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಜಿಸುತ್ತುದೇವಿ ನರವೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನರವೆ ವ್ಯಾಪಕತ್ವದ್ವಾರಾ ಭಾಗವೆಂದು ನಾವು ಕರೆಯಬಹುದು. ದೇವರು ಎಲ್ಲಿಗೂ ತುನನ್ನು ನಾಗಿರುವನು ಹಾಗೂ ಯಾವುದಲಿಂದಲೂ ಮರೆಯಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಆದುದಲಿಂದ ಅತನು ತಿಳಿಯುವ ಎಲ್ಲಾ ಬಲದೊಂದಿಗೆ ತುನನ್ನು ನಾಗಿರುವನು. ಅತನೆ ಪರಿಶೂಲಣೆ ಮನಸ್ಸು ಅತನೆ ಸಸ್ಮಿಧಿಯಾಗಿ ಇರುವಂಥಿಂದಿಂದ ತಿಳಿಯದೆ ಪರಿಶೂಲಣವಾಗಿರಲಾರದು. ದೇವರು ತುತ್ತಿಯೋಂದನ್ನು ತಿಳಿಯದೇ ನರವೆ ಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿರಲಾರನು. ಕೀರತನೆ 139ರಣ್ಣ ಬರಹಗಾರನು, ನರವೆ ವ್ಯಾಪಕತ್ವದ್ವಾರಾ ಮತ್ತು ನರವೆ ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಎರಡೂ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳೊಂದಿಗೆ, ಭಕ್ತಿಯಾಗಿ ನಂತೋಣದೊಡನೆ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ದೇವರು ತುತ್ತಿಯೋಂದು ತಡೆಯಾಗಿ ಇರುವದಲಿಂದ, ಅತನು ಎಲ್ಲವನ್ನು ಬಲ್ಲವಾಗಿರುವನೆಂಬ ಭಾವವನ್ನು ಕೀರತನೆಗಾರನು ತಿಳಿಸಿದನು. ಅತನು ತನ್ನ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಕರ್ತವ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವನು ಮತ್ತು ನಿತ್ಯತ್ವದಲ್ಲಿ ಇರುವನು. ಒಬ್ಬನು ದೇವರ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದ್ದರೆ, ಅವನು ದೇವರ ಸಸ್ಮಿಧಿಯಾಗಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರನು. ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಏರಡು ವಿಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವಾಗನಾದ ದೇವರು, ಇನ್ನೊಂದು ವಿಭಾಗವಾದ ವಿಶ್ವದ ಪರಿಶೂಲಣ ಜ್ಞಾನ ಉಳಿಪನಾಗಿರುವನು. ಅದಕ್ಕೆ ತೂಡಿಸಿ, ದೇವರು ತನ್ನನ್ನು ಪರಿಶೂಲಣವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವನು.

எல்லா மானவ ஜூன்பு கல்பதூரையாகியிருப்பதில், நானு யாவுடன்னு நன்பதூரையாகி அங்கமாடிக்கொள்ளுரைபு, இல்லையே கீஸ்தீவாடவுருக்கீஸ்தீநாய்க்காலை கிழீஷ்வாடத்தீநாய்க்காலை அங்கமாடிக்கொள்ளுரைபு. யாகந்தரே பூதயோாந்த அங்கினதெயில் இருவதொவுடன்னாய்க்காலை தூரையாகி நானு அங்கமாடிக்கொள்ளுவதில். அதுதான்தாந்த சீர்வர நங்கூன்வன்னு அங்கமாடிக்கொள்ளுவதற்கு யாவுடே நகாய மாடுவதில், எல்லா ஜூன்பு நமுரை நாஷ்வாடத்தீல் எவ்வளதே அது இருப்பது. நம்முடைய ஜூன்பு அஜூன்வாகியே முத்து சீர்வர ஜூன்கீசீர்வர கூஜூக்கன்வாகியே. இல்லையுரைரை ஜீவிஸியுரை எல்லா புதிவங்கர ஜூன்வன்னு உங்காரி கூக்கிஸியரை அது நங்கூன்கீசீ நலிந்வன்வாகுவதில், நங்கூன் அங்கரே கீங்கிந, ஜீங்கிந காங்கு மும்பிந எல்லா நங்குக்கீ ஜூன்பு உங்கே நமுயியதீ இருவதங்கர்வாரியிடு: “ஜாக்கூந் கூருங்குக்கிடங் ஆக்கன எல்லா காய்க்கு சீர்வர கீங்கிய தீக்கியதீவே” (அப்ரோதுலர குரு 15:18வி KJV). சீர்வர ஜூன்பு என்று குங்கங்குப்புதீர்வாரியேயில்லை! “க்கெந்நீ, நினை எல்லா புதீ” எந்து கீங்குநு கீங்கு சனு (யோகான 21:17). “அக்கைங்குநீ ஭ாவிய க்குக்குக்கீய தனக சூத்திஸி அக்காத்த க்கீகிந நமுந்வன்னு நோடுவத்வாரிக்காண” (யோவ 28:24) எந்து யோவனு கீங்கு சனு. நக்குத்திரக் கீர்வ மாதாடுவார யீஶாயனு, “கீ ஸ்வீங்குவன்னு லீக்குக்கீ நலியாரி மும்பிலிஸுதூநல்லானி எல்லாவன்னு கீங்குக்கீ கர்வீமுதூந” (யீஶாய 40:26) எந்து கீங்குதூந. சீர்வர விதூப்பன்னு அதர் நன்பதூரைதெயில் தீக்கிய தனக்குவநாகியுதானே.

ಮನುಷ್ಯನನ್ನ ಕುಲಕು ದೇವರು ಎಲ್ಲ ನಂಗಿತಯನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದಾನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ನಂಭಬಿಸಿದ ಪ್ರತಿಯೊಂದನನ್ನು ಆಗಲೇ ಆತನು ತಿಳಿದಿರುವನು. ಜೀರೆ ಯಾವ ಮಾರ್ಗ ಅನುಸರಿಸಿದ್ದರೂ ಏನಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ಆತನು ಬಲ್ಲವಸಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆತನ ನಮಯದಲ್ಲ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷತ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದರೆ, ಹೊರ್, ಸಿದ್ಧಾನ್ಥಿನಿ ನವರು ಮಾನಸಾಂತರ ಹಡುತ್ತಿದೆಂದು ಯೇಸು ಹೇಜಿದನು (ಪ್ರತ್ಯಾಯ 11:21).

మనుషుల్ల ఏనియవుదు ఎంబుదన్న దేవరు తిజదవనాగిరుత్తానే:

యీకోఎన దృష్టియు ఎల్లేల్లయూ ఇరువుదు, ఆతను కెట్టపరన్ను ఒళ్ళియి వరన్ను సొండుత్తాలే ఇరువను (జ్ఞానోఽశ్చ 15:3).

నాపు యావాతనిగే లేక్క ఒట్టిసబేకాగిదేయో ఆతన దృష్టిగే నమస్తవూ ముఖ్యమరేయల్లార్థాగియూ బ్యాలాపద్మాగియూ అహ. ఆతన నశ్శిధియల్ల అగోజరవాగిరువ స్ఫ్టియు ఒందూ ఇల్ల (ఆజుయ 4:13).

ఒందు నందభ్రందల్ల అప్పోస్తులరు దేవలగే శ్రాధిసిదాగ, అవరు ఆతనన్న “ఎల్లూ జనర హ్యదయగళన్న బల్లపేఁ” ఎందు నంబోధిసిదరు (అపోస్తులర శ్వర్య 1:24). నమ్మి తలేయ కూదలుగట ఎణిసల్పణియవు మత్తు జించువ తెతియందు గుజ్యయన్న దేవరు తిజదిరువను ఎందు యీసు బోధిసిదను (మత్తాయ 10:29, 30). “సింపు కేంచిపదక్షింత ముంజితచాగియే సిమగే ఏను జీకెంబుదన్న తందేయు తిజదిరువను” ఎందు యీసు నమగే భరవనే కేణియవను (మత్తాయ 6:8). దేవర జ్ఞానపు ఎల్లపన్ను తిజదిరుత్తదే, అదక్కే బంధనగళే ఇరువదిల్ల.

నపట శక్తి

అబ్రహామను తొంభతేణుంభత్తువఁడ శ్రాయిదవనాదాగ క్రంను అవసిగే కాణిసికొండు, “నాను నపటక్కనాద దేవరు” (ఆదికాండ 17:1) ఎందు కేంజదను. ఈ కేసరు దేవర శక్తియన్న బలవన్ను నూజినుత్తదే. దేవరు అబ్రహామనిగే నంతతియన్న చాగ్నాన మాడిద నంతర ఆ చాగ్నానశ్చ నారాళు నశ్శనంతర, దేవరు అబ్రహామనిగే ఈ త్రశ్చే కేంజదను: “క్రంగిగే అనాధ్యవాదధ్యంహో?” (ఆదికాండ 18:14). బ్యాబాలన పుట్టగళల్ల తొలినల్పణి కాగూ యీసు తీఙుల్ల ఆతనన్న సోండిదంద దేవరోందిగే అనాధ్యవాదధ్య యాపుదా “ఇల్ల!” ఎందు ఈ త్రశ్చేగే లుత్తర కొడకతక్కయ్య, దేవర శక్తియు ఆతన గుణలక్షణగళల్ల స్పష్టవాగిదే. “దేవరోందిగే ఎల్లపూ నాధ్య” ఎందు యీసు కేంజదను (మత్తాయ 19:26). దేవదాతను మరియిగే త్రశ్చేవాదాగ, దేవరు ఆకేయన్న క్రంన తాయియాగలు ఆయ్య మాడికొండిద్దానెందు తిజసిదాగ, “దేవరోందిగే అనాధ్యవాదధ్య యాపుదా ఇల్ల” (లాక 1:37) ఎందు కేంజదను.

అధ్యక్ష కాయింగట దేవర నపటక్తియ బగ్గె నాట్టికొండుత్తవే. శద్రుక్, మేలక్, అబేదానేగోఁ అవరన్న నుడడ హాగె బెంయి తడెకిడియల్పణ్ణు, కెంపు నముద్రుద నిరున్న ఇబ్బాగ మాడలు, కొణ్ణియన్న నిరుల్ల తేలువంకే మాడలు, రేణుకదిందిద్ద నముద్రగాంయాన్న శాంత హదినలు హగొ నిరున్న దుజికరవాద దూక్కారనవనాగి మాడలు ఆతన శక్కనాగిద్దను. ఏనూ ఇల్లద్దలింద త్రశ్చతియన్న స్ఫ్టిసిద్ద బితియల్లద శక్తియన్న తుదింసుత్తదే. దేవర కైకెలనపు నశ్శత తంజద ఆకాశదల్ల కంఠుబరుత్తదే. ఆకాశపు ఆతన

ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತ್ರದಶಿನನುತ್ತದೆ. ನೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲ, ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲ ಮತ್ತು ವಿಚೋಜನೆಯಲ್ಲ ಅತನ ಬಲವು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. “ನತ್ತು ಹೇಳಿದ್ದ ತೀಕ್ಕನನ್ನು ಬದುಹಿಸಿ ಹರಲೊ ಕಡೊಳಗೆ ನಕಲ ರಾಜ್ಯತ್ವ, ಅಧಿಕಾರ, ಮಹತ್ವ, ತ್ರಭುತ್ವಾದಿಗಳ ಮೇಲೆ ... ತನ್ನ ಬಲಗಡೆಯಲ್ಲ ಶಾಂತಿಸಿ ಕೊಂಡದ್ದರಿಳ ...” (ಎಫೆನ 1:20) ದೈವಿಕ ಶಕ್ತಿಯ ಮಹಾ ತ್ರದಶನವಾಗಿದೆ.

ನವರಾತ್ರಿಯೂ ದೇವರ ನವಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ನವವರ್ಘಯಕರ್ವಗಳಿಗೆ ನಿರ್ಬಂಪಾಗಿ ನಂಬಂಧಿಸಲಿಷ್ಟಿದೆ. ಅತನು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲ ಇರುವನು ಎಂಬ ನಂಗತಿಯು ಅತನು ಎಲ್ಲಾ ನಂಗತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವನು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಲು ಅತನನ್ನು ಶಕ್ತನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ದೇವರು ಶಕ್ತನು, ತಕ್ಷಣನು, ನಾರಕಜ್ಞದವನು ಅಗಿದ್ದಾನೆ. ಅತನು ಬಿಂಬಿದ ಒಡೆಯನು ನವರಾತ್ರಿನು, ಬಿಂಬಿಸನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿಷ್ಟುಕೊಳ್ಳುವವನು ಅಗಿದ್ದಾನೆ. ಮಾಡಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಮಾಡಲು ಅತನು ನಾಮಧ್ಯಂಪಳ್ಳಿಯನು. ಮಾನವ ಜಲತ್ವಯಲ್ಲ ಅತನು ಮಾಡಿದ ಯಾವುದೇ ನಂಗತಿಯನ್ನು ದಾಟ ಅತನ ಬಲವು ಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ. ಅತನ ಸ್ವಂತ ಸ್ವಭಾವವು ಹಾಗೂ ಅತನ ಬಿಂಬಿಕಾಗಿ ಬೇಕಾಗುವ ತ್ರಾಯೋಂದು ಬಿಧಾನವು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಮಾನವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲ ದೇವರು ವಿವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು

ಜ್ಯೋತಿಂಲಿಯ ತೆಲವು ವಾಕ್ಯಗಳ ಈ ಹಾಲದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಾನಂದಳ್ಳರುವಂತೆ ತೊಳೆಯುತ್ತದೆ. ದೇವರು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದರೆ, ಮಾನವ ಜೀವಿಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾಡುವಂತೆ ಅತನು ಬರುವದನ್ನು ಹೊರ್ನಿಸುವದನ್ನು ಪಲಿಂಧ ಬರಹಗಳು ಮಾತಾಡುವುದು ಹೇಗೆ? ಅತನು ಏದೇನ್ನ ತೊಳೆದಲ್ಲಿ ನಡೆದಾಡಿದನು, ಬಾಬೆಲ್ ಗೊಂತು ರಕಟ್ಟುವಾಗ ಅತನು ಇಳಿದುಬಂದನು, ಅನೇಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿಕೊಂಡನು, ಕೆರಾಜಿಯರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಜೀಯೋನಿನಲ್ಲ ಅತನು ವಾಸಿಸಿದನು ಎಂದು ನಮಗೆ ಹೇಳಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಿಸೆ. ದೇವರು ಸ್ಥಳೀಯನಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ದೇವರ ಕಾಣಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರುವಿಕೆಗಳು ಸ್ಥಳಿಕವಾದಪುರಗಳಾಗಿದ್ದವೆಂದು ಈ ಹೇಳಿಗೆಂಪಿನ್ನು ನಾಧು ಬಿವಲಿಸಬಹುದು. ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ದೇವರ ನಂಬಂಧವು ಬಹಳವಾಗಿ ಅಲಂಕಾರಿಕವಾಗಿ ಮಾತಾಡಲಿಷ್ಟಿವೆಯೆಂದು ನಾವು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಕ್ಕಾದ್ದು. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಬಹುಮಾನ ತೊಡಲು ಇಲ್ಲವೇ ದಂಡಿನಲು ಬಹಳ ದೂರದಿಂದ ದೇವರು ಬರುವನು ಎಂದು ಹೇಳಿಪುದು ದೇವರ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಬಿವಲಿಸುವಳಿ ಮಾನವ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಹಂಡಿತ್ತು ಅಂಥ ರೂಪಕಾಲಂಕಾರಕ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು “anthropomorphisms,” ಅಂದರೆ ದೇವರು ಮಾನವ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಮಾನವ ಮಾತುಗಳಲ್ಲ ತನ್ನನ್ನು ತ್ರಂಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿಪುದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ದೇವರಿಗೆ ಮಾನವ ದೇಹದ ಅಂಗಗಳಿರುವವು ಮತ್ತು ಮಾನವ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಅತನು ಮಾಡುವನು ಎಂದು ಹೇಳಿದ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಇದು ನತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆತನಿಗೆ ಮುಖವು, ಕಣ್ಣಗಳು, ಮೂರಿನ ಹೇಳರಳಿಗಳು, ಭೂಜಗಳು ಮತ್ತು ಕಾಲುಗಳು ಇವೆ ಯೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಅತನು ಸಿಹಿಹಂಡಿಸಿದ ಮಾಹಿಸಿ ನೊಳುವನು, ನಾಗವನು, ಹಳಿಂತ್ರಾಹ ಹಡುವನು ಮತ್ತು ಇತರ ದೇವರುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅನೂಯ ಹಡುವನು ಎಂದು ಹೇಳಿಟ್ಟಿದೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ನಾವು ಅಕ್ಷರಶ ವಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ದೇವರ

ಯಾವುದೇ ಗುಣಲಕ್ಷಣವು ಇಲ್ಲವೇ ಸ್ವಭಾವವು ಮನುಷ್ಯನು ಅಥವಾಡಿಕೆಂಬು ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲ್ಪಡಬೇಕು ಹಾಗೂ ಅಂದ ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಾಡಿಕೆ ಮಾಡಿಕೆಂದ ಭಾಷೆಯಂತೆ ದೃಷ್ಟಿಸಬೇಕು. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಈ ಅಲಂಕಾರಿಕ ಮಾತುಗಳು ದೈವಿಕ ನಡೆತೆಯಲ್ಲ ಈ ಗುಣಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಕೃತ್ಯಗಳಿಗೂ ಯಾವುದೋ ನಂಗತಿ ನಾಮ್ಯತೆಯಷ್ಟುದ್ದಾಗಿದ್ದ ಅದರ ಮೇಲನ ಈ ವಿವರಣೆಯು ಅವಲಂಭಸಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಸ್ವಷ್ಟ ಹೇಳಕರ್ಗಳನ್ನು ಅಕ್ಷರಶ ವಾಗಿ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಲ್ಪಾಗಿ, ಅವರು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ, ದೇವರಿಗೆ ರೇಕ್ತಪ್ರಕೃತಿಗೆಯೇ, ಹಜ್ಞಾಕೆಂದ ಕೊಂಬೆಗಳ ಮರಗಳವೇ ಎಂದು ನಂಬಿತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾಕಂದರೆ ಈ ವಿವರಣಾತ್ಮಕ ಮಾತುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಹ ಅವರು ಮಾಡಿದರು.

ಪ್ರವರ್ಹಾರಿಕ ವಿಶೇಷಾಧಿ

ದೇವರ ಅನಂತ ಶತ್ರುಯು ದೇವರ ಮಗನಿಗೆ ಬಹಳ ಆದರಣೆಯು ಹಾಗೂ ತ್ಯಾಗಿಯ ಮೂಲವು ಆಗಿದೆ. ದೇವರು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವದಲಿಂದ, ಆತನು ನಷ್ಟಾಲ್ಯಾಯ ನಷ್ಟ ನಮಯದಳಿಯೂ ಇರುವನು. ಒಂದು ನಲ ಅಂತೋಣಿ ಕೊಳಾನ್ನು ತನ್ನ ದಿನದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಅವಿಶ್ವಾಸಿಯು, ಆರಾಧನೆಯ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ನಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಕಂಡು ಕೊಂಡನು. “ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಯಾಕೆ ಹೋಗುತ್ತೀ?” ಎಂದು ಕೊಳಾನ್ನು ಕೇಳಿದನು. “ದೇವರನ್ನು ಆರಾಧಿಸಲು” ಎಂದು ಉತ್ತರ ಬಂದಿತ್ತು. “ನಿಂನು ಆರಾಧಿಸುವ ದೇವರು ದೊಡ್ಡವನೋ ಇಲ್ಲ ಜಿಕ್ಕು ದೇವರೋ?” ಎಂದು ಕೊಳಾನ್ನು ತ್ವರಿಸಿದನು. ಅನಿಲಾಂಶಿಕವಾದ ಉತ್ತರ ಹೀಗಿತ್ತು: “ಅಯ್ಯ, ಹರಲೋಕದ ಹರಲೋ ಕವು ಆತನನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರದಷ್ಟು ಆತನು ದೊಡ್ಡವನಾಗಿದ್ದನೆ ಹಾಗೂ ಆತನು ನಷ್ಟ ಹೃದಯದಲ್ಲ ವಾಸಿನುವಷ್ಟು ಜಿಕ್ಕಪನಾಗಿದ್ದಾನೆ.” ದೇವರನ್ನು ಶುಲಿತಾದ ಈ ಸರಜ ವಾದ ಉತ್ತರವು ದೇವರ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಬರೆದ ಹಾಂಡಿತ್ತುದ್ದ ಎಲ್ಲ ಗ್ರಂಥಗಳಿಗಂತಲೂ ಹೇಳಿಗೆ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಹಲಿಜಾಮ ಮಾಡಿತೆಂದು ಅನಂತರದಲ್ಲ ಕೊಳಾನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾನೆ.

ದೇವರು ನನ್ನೊಳಗಿದ್ದಾನೆ! ನನಗೆ ನಹಾಯ ಮಾಡಲು ತ್ವರಿಯೋಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲ, ತ್ವರಿಯೋಬ್ಬ ಪ್ರೇರಿ ಮತ್ತು ತೊಂದರೆಯಿಂದ ನಷ್ಟನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಆತನು ನನಗೆ ನಬಿಲೆಕ ದಳಿಲ್ಲದ್ದಾನೆ. “... ದೇವರು ನಬಿಲೆಕದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ, ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಜಿಂತನಬೇಡಿಲ ...” (ಫಿಲಿಪ್ಪಿ 4:5, 6). ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಕಣ್ಣಿಂದಲನಲ್ಲ ಇದ್ದೇವೆ. ನಾವು ಯಾವುದೇ ಕಡೆಯಲ್ಲ ಆತನೋಂದಿಗೆ ನಿಜವಾದ ಮತ್ತು ಬಲವಾದ ಅನೋಯ್ಯನ್ಯ ತೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬಹುದು.

ನಾವು ದೇವರಿಗೆ ನಬಿಲೆಕದಲ್ಲ ಜಿಂಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಆತನ ಮಹಾ ಜ್ಞಾನವು ಆದರಣೆಯ ಮೂಲವಾಗಿರುವುದು. ಆತನು ಎಲ್ಲವನ್ನು ಬಲ್ಲವನಾಗಿರುವನು. ನಷ್ಟನ್ನು ನಷ್ಟ ಅಗತ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲವನಾಗಿರುವನುಂಟಿ ನಷ್ಟ ಭಾರಗಳನ್ನೂ, ಕಣ್ಣಗಳನ್ನೂ, ನಷ್ಟ ನಮಸ್ಕರಣಗಳನ್ನೂ ಬಲ್ಲವನಾಗಿರುವನು. ನಷ್ಟ ನಗೆಯನ್ನೂ, ನಷ್ಟ ಕಣ್ಣಿಂದುಗಳನ್ನೂ, ನಷ್ಟ ಆನಂದಗಳನ್ನೂ, ನಷ್ಟ ಶೋಕವನ್ನೂ, ನಷ್ಟ ಸುಖವನ್ನೂ ಆತನು ತಿಜಿದಿರುವನು. ನಾನು ಕೇಳಿವರದ್ದಿಂತಲೂ ಮೊದಲೇ ಆತನು ನನಗೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುವ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಜಿದಿರುವನು.

ದೇವರು ನರವಶಕ್ತಿನಾಗಿರುವದಲಿಂದ, ಆತನು ನಷ್ಟ ಅಗತ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಪೂರ್ವೀನಲು ಶಕ್ತನಾಗಿರುವನು. ಆತನು ಎಲ್ಲ ನಂಗತಿಯನ್ನು ಮಾಡಬಲ್ಲನು ಮತ್ತು ನಷ್ಟ ಹರವಾಗಿ

ತನ್ನ ಮಹಾಬಲವನ್ನು ನಾಧಿನಲು ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವನಾಗಿರುವನು. ಆತನು ಹೃಥಿಕೆಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡ ಬಲ್ಲನು. ಆತನು ಹಾಗೆ ಮಾಡುವನೆಂದ ನಮಗೆ ಭರವನೆಕೊಳ್ಳಬಂತಿರುವನು. ನಮ್ಮ ದೇವರು, “ತನ್ನ ಶತ್ರೀಯ ಪ್ರಕಾರ ನಾವು ಬೇಳುವದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಯೋಜಿ ಸುವರ್ದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅತ್ಯಧಿಕವಾದದ್ದನ್ನು ಮಾಡಲು ಶಕ್ತನಾಗಿರುವನು” (ಎಫೆನ 3:20).

ದೇವರ ಅಪಲಬಿತತೆಯ ಕೆಲವರಿಗೆ ಆದರಣೆಯವಾದದ್ವಾರಿದ್ದರೂ ಕೆಲವರಿಗೆ ಭಯಾನಕತೆಯ ಮೂಲವಾಗಿದೆ. ದೇವರು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳ್ಲಿಂದ ಇರುವುದು, ಆತನು ಎಲ್ಲ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲವನಾಗಿರುವುದು ಹಾಗೂ ಆತನಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಬಲವಿರುವುದು ಇವುಗಳ ಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿಹಿನ್ನೆ ಜನರು ಅವಲಂಭನಲು ಬಯಸದೇ ಇರುವ ಮಹಾನ್ತರ್ಗಳಾಗಿವೆ. ಯೋಗಿಗಳಲ್ಲಾಗೂ, ಜನರು ದೇವಲಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯೋಜಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನಪ್ರಾ ಆದಾಮ ಮತ್ತು ಹವ್ಯಾ ತೋಳಬದಲ್ಲ ತಮ್ಮನ್ನು ಅಡಗಿಸಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಲು ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯತ್ನದಂತೆ ಹಜ್ಞಾನವಾಗಿದೆ (ಅದಿಕಾಂದ 3:8). ದೇವಲಂದ ಓಡಿ ಹೋಗುವದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದು ಯೋಗನನಂತೆ ಇದು ವ್ಯಾಘರಾಗಿ ಸಿಲುತ್ತದೆ (ಯೋಗ 1:3). ಇಂದು ಅನೇಕರು ದೇವಲಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವದನ್ನು ಒಷ್ಣಿಕೊಳ್ಳುವದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವಲಗೆ ಆ ಪ್ರಪ್ತಿ ಇರುವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ದೇವರ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ನಂಬಿಯಪಡುವ ಇಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲಗೇಯಿಬಿಕೆಯಿಂದ ನಾವು ದೇವರನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರೆಪು. ನಂಬಿಎಂಬನೆಯ ನಾಸ್ತಿಕಲಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ವಾರಿದೆ. ಲೆಕ್ಕಾಜಾರದ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ತನಗೆ ರುಜುವಾಗ್ದನ್ನು ಅವನು ನಂಬುವದಿಲ್ಲ. “ದೇವರು ಇರುವನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ತಿಖಿದಿರುವದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಇತರರು ವೈಯಕ್ತಿಕ ನುಂಬದ ಬಗ್ಗೆ ಅನಂತರಾಗಿದ್ದ ಕುಡಿಯಿವ, ತಿನ್ನುವ ಹಾಗೂ ಉಲ್ಲಾಸಹಡುವ ತಪ್ಪೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹುಡುಕುವರು. “ಜೀವಿಸಲು ನಮಗೆ ಒಂದೇ ಜೀವನ ಇರುವದಲಿಂದ ಯಾಕೆ ಮಾಡಬಾರದು?” ಎಂದು ಅವರು ಕೇಳುವರು. ಈ ಹಾಗ್ಗೆ ಅನುಸರಿಸುವ ಕೆಲವರು ಕೀಳು ತರಗಿಯಿವರೂ ಕೆಟ್ಟು ಹೋದವರೂ ಆಗಿಯವರೂ ಇತರರು ಕಾನೂನು ಹಾಲಿಸುವ ನಾಗರಿಕರಾಗಿರುವರು. ಏರಡೂ ತರಗಿಯಿವರು ಭಕ್ತಿಹಿನ್ನರೂ ದೇವರಿಂದ ನಂಜಕೆಯಲ್ಲಿದೆವರೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ನುತ್ತಲೂ ಇರುವರಿಂದ ನಾಸ್ತಿಕರೂ ಆಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಅವರು ನಂಬಾಜಿದ ನಾಮಾನ್ಯ ಜನರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೆಂದೂ ಬೈಬಲನ್ನು ಓದುವದಿಲ್ಲ, ಮಹಾತೊಂದರೆಗಳ ಸಮಯದಲ್ಲ ಹೃಥಿಕೆನುವದಿಲ್ಲ. ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗ ಲಾದೊಮ್ಮೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅನಂದಕ್ಕಾಗಿ, ಮತ್ತು ಮನರಂಜನೆಗಾಗಿ ಕರೆನ ದಿನದಲ್ಲಿ ನಂಜಕೆಯಲ್ಲಿದೆವರೂ. ನಾಸ್ತಿಕನು ದೇವರು ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದ ಲಿತೆಯಲ್ಲ ಸಮಾಹಿತಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವವು. ದೇವಲಂದ ದಾರ ಹೋಗುವ ಮಾನವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳದ್ದರೂ ಇಲ್ಲವೇ ಆತನನ್ನು ಕಡೆಗಳಿಸಿದರೂ ದೇವರು ಇನ್ನು ಇರುತ್ತಾನೆ.

ನಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಜಗತ್ತು ಗಱಜಾಯಲ್ಲದೆ. ನಮ್ಮ ನಂಬಾಜಿಗಳ ಅವುಗಳಲ್ಲ ಕೆಲವನ್ನು ಭಾಲೋಕದಲ್ಲಿಯ ಅತೀ ಬುದ್ಧಿಪಂತ ಜನರು ತಾವು ಅವುಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಕೊಡಲಾರೆವೆಂದು ಅಲಕೆ ಮಾಡುವವರು ಬಣದಿಂದ ಬಣಕ್ಕೆ ಬೆಳಿಯುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದಿದ್ದರೂ ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಜಿಕ್ಕ ಹೋಗಾರಾಟಗಳ ಮತ್ತು ಜಗತ್ತಾಗಳಾಜಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ದೇವರು ಇದ್ದಾನೆ.

ಹಿಂದಿನೆಗಾರಿಸು ತನ್ನ ಕಷ್ಟಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗುವನೆಂದು ಒಂದು

ನಲ ಯೋಜಿಸಿದನು.

... ಅಹಾ, ನನಗೆ ರೆಕ್ಕೆಗಳದ್ದರೆ,
ಹಾಲಿವಾಷದಂತೆ ಹಾಲಿಹೊಗಿ ಇಶ್ವರುಯನೆಲೆ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನು.
ಅವನರದಿಂದ ಹಾಸಿಕರವಾದ ಜರುಗಾಳಿಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು
ದೂರ ಹೊಗಿ ಅರಣ್ಯ ಸ್ಥಳದಲ್ಲ ಪ್ರವಾಸಿಯಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದೇನು
(ಕೀರ್ತನೆ 55:6-8).

ಒಂದು ಹೇಳಿ, ದಾಖಿಲದಿಗೆ ರೆಕ್ಕೆಗಳ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ಹಾಗೂ ಅವನು ಕಾಡಿನೊಳಗೆ
ಹಾಲಿ ಹೊಗಿದ್ದರೆ, ಅವನು ಇನ್ನು ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಿತ್ತು - ಹಾಗೂ
ದೇವರು ಇನ್ನು ಅಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದನು. ಇದೇ ದಾಖಿಲದನು, 139ನೆಯ ಕೀರ್ತನೆಯನ್ನು
ಬರೆಯುವುದ್ದಲ್ಲ, ದೇವರ ಮಹಿಮೆಗಳ ಮೇಲೆ ಧ್ಯಾನಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಶತಮಾನಗಳಲ್ಲಿ
ತೆರೆದ್ದನಿನುವ ಲಂಡಿಯಲ್ಲ ಆತನ ಅಪರಿಬಿಡ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹಾಡಿದನು. ಅದು
ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಕೃದಯಗಳನ್ನು ಸ್ವರ್ಪಿಸಿದ್ದುರುವುದು.

ಈ ಹಾತವು ಅಜಲೆನೆ ಶ್ರೀಮಿಯನ್ನು ಕಾಲೇಜ್ ಭಾಷಣಗಳ, 1958 ಫುನರ್ ರ್
ಮುಪ್ರಾವಾಗಿದೆ. ಅಜಲೆನೆ ಶ್ರೀಮಿಯನ್ನು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಲೆಕ್ಚರ್‌ಶಿಹ್ ಡ್ಯೂಲೆಕ್ಚರ್
ಅವರ ಅಪ್ಪಣಿಯಿಂದ ಉಪಯೋಗಿಸಿಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.